

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Mfv.IV.10.072/2026/2.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Dr. Dzsula Marianna bíró
Dr. Pataki Árpád bíró
Véghegy dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

felperes (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Tóth László ügyvéd (cím1)

Az alperes:

alperes (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Borsodi Brigitta kamarai jogtanácsos (cím2)

A per tárgya:

Rendkívüli munkaidőben végzett munka

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Debreceni Ítéltábla Mf.I.50.040/2025/8.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Miskolci Törvényszék 7.M.70.083/2024/34.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Kötelezi az alperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati engedélyezési illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60. napon esedékes.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

[1] A Miskolci Törvényszék a 7.M.70.083/2024/34. számú ítéletével 2018. április 1-től 2021. március 31-ig terjedő időre rendkívüli munkavégzés pótléka jogcímén kötelezte az alperest 2.331.907 forint és ezen összeg 2019. október 1-től a kifizetésig számított késedelmi kamatának megfizetésére. Kötelezte az alperest 56 504 forint perköltség megfizetésére. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte az alperest 139 914 forint eljárás illeték megfizetésére és megállapította, hogy az ezt meghaladó 72 110 forint eljárás illeték az állam terhén marad.

[2] Az alperes fellebbezése alapján eljár Debreceni Ítéltábla az Mf.I.50.040/2025/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét helybenhagyta. Kötelezte az alperest 116 595 forint másodfokú perköltség, továbbá 186.553 forint fellebbezési illeték megfizetésére.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[3] A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet és felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet.

[4] Az alperes álláspontja szerint a bíróság mint jogalkalmazó szerv nem tulajdoníthat olyan értelmezést egy jogi fogalomnak, amely nyilvánvalóan nem áll összhangban a jogalkotó egyértelmű akaratával, ezért a jogerős ítélet helytelenül értelmezte és alkalmazta, így sérti az Alaptörvény XVII. cikk (4) bekezdését, az Alaptörvény 28. cikkét, az Mt. 5. §-át, 104. §-át és 106. §-át. Álláspontja szerint az ítélet helytelenül értelmezte és alkalmazta, ezért sérti a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 5. §-át, 104. §-át, 106.§-át, 107. §-át, 143.§ (4) bekezdését, 107. §-át és 143. § (4) bekezdését, továbbá a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdését.

[5] Az alperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét a Pp. 409. § (1) bekezdés a) és b) pontjára alapította.

[6] A perben felvetett jogkérdés különleges súlyát, illetve társadalmi jelentőségét a következőkben jelölte meg:

[7] A jogalap tekintetében a per eldöntésének alapjául szolgáló jogkérdés leegyszerűsítve akként foglалható össze, hogy kell-e biztosítani a munkáltatónak abban az esetben is az Mt. 104. §-ában meghatározott napi pihenőidőt a munkavállaló részére, amennyiben a napi munka befejezését a következő naptári napon vagy 24 órás időtartamon belül nem követi újabb munkavégzés, mert a munkavállaló heti pihenő idejét tölti. Az alperes álláspontja szerint a perben felvetődő jogkérdés súlyára, jelentőségére utal az, hogy e tárgyban eddig csak az alperes és az alperes munkavállalói között közel 1000 per került megindításra, amely perek tárgyának összértéke a keresettel érvényesített követelések késedelmi kamat és költségek nélkül számított tőkeösszege 2 milliárd forintot meghaladó mértékű és a hivatkozott jogkérdésben folyamatosan újabb és újabb keresetek kerülnek benyújtásra.

[8] Az alperes kifejtette, hogy az általános munkarend és a heti pihenőnapok nemcsak az Mt. által tételezett munkaidő-beosztási főszabály, hanem a legtöbb az Mt. hatályán kívül eső munkáltató (foglalkoztató) által alkalmazott, a hazai társadalmi és gazdasági kultúra alapvető alkotóelemét képező, a társadalom működésének egyéb rendszereit (közoktatás, szolgáltatások, hivatalos ügyintézési rend stb.) is meghatározó kategória.

[9] Ezentúl hivatkozott arra is, hogy a joggyakorlat továbbfejlesztésének érdekében is lényeges a perben felvetődő jogkérdés eldöntése, az e körben követett jelenlegi bírói gyakorlat korrekciója, mivel ennek biztosítása a Kúria egyik lényeges feladata. Az alperes jogértelmezését sem a jelen ügyben eljáró bíróságok, sem más, hasonló ügyben eljáró bíróságok határozatai (pl. Debreceni Ítélőtábla Mf.I.50.026/2025/7.; Győri Ítélőtábla Mf.V.30.029/2025/5.) nem osztották, azzal ellentétesen a magyar napi és heti pihenőidő fogalmak tartalmát egy az egyben megfeleltették az Irányelv ugyanilyen elnevezésű fogalmaival és azok tartalmával. Kifejtette, hogy a jelzett bírósági határozatokban tükröződő joggyakorlat módosításra, felülvizsgálatra, fejlesztésre szorul, mivel egyértelműen megállapítható, hogy az szembehelezkedik az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakkal. A jelenlegi bírói gyakorlat által követett jogértelmezés nem felel meg a jogszabály, az azt létrehozó jogalkotó céljával összhangban történő, illetve a józan észnek megfelelő értelmezés követelményének. Az alperes ezen álláspontját, a kialakulni látszó joggyakorlat fenntarthatatlanságát, módosításának szükségességét, egyben az ezzel ellentétes alperesi jogértelmezés megalapozottságát, a közlekedési ágazat egyes kérdéseinek rendezéséről, valamint egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló, 2025. június 19-én kihirdetett 2025. évi LV. törvény, az annak preambulumban kifejezetten rögzített szabályozási cél, illetve a jogszabályhoz fűzött indokolás egyértelműen alátámasztja.

A Kúria döntése és jogi indokai

[10] A Pp. 2026. január 1-től hatályos 406. § (3) bekezdése értelmében nincs helye felülvizsgálatnak a törvényszék hatáskörébe tartozó perben, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta. Ezért jelen ügyben felülvizsgálatnak csak akkor lehet helye, ha azt a Pp. 406. § (3) bekezdés c) pontja szerint a Kúria engedélyezi.

[11] Az alperes a felülvizsgálat engedélyezését a Pp. 409. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján kérte. E szerint ha felülvizsgálatnak a 407. § e) pontja alapján nincs helye, a Kúria engedélyezheti a felülvizsgálatot, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

- a) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- b) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt.

A Pp. 411. § (1) bekezdése alapján a Kúria tárgyaláson kívül, negyvenöt napon belül határoz a felülvizsgálat engedélyezéséről vagy annak megtagadásáról. A Kúria a felülvizsgálatot mérlegelési jogkörében csak olyan okból engedélyezheti, amelyre a fél az engedélyezés iránti kérelmében hivatkozik.

[12] A Pp. 411. § (2) bekezdése arról rendelkezik: a felülvizsgálat megtagadásáról szóló végzést röviden, kizárólag annyiban kell megindokolni, hogy a felülvizsgálat engedélyezésére milyen okból nem került sor. A felülvizsgálat engedélyezésének indokait az érdemi határozat indokolásában kell megjelölni.

[13] A Kúria 2024. évben meghozott több precedens határozatában megállapította, hogy az Mt. 104. § (1) bekezdését olyan tartalommal kell értelmezni, amely megfelel a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, az Európai Parlament és a Tanács 2003/88/EK Irányelv céljának és rendeltetésének, az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatala eljárásban meghozott (C-477/21. számú ügy) ítéletének és az Alkotmánybíróság 12/2020. (VI. 22.) határozatában foglaltaknak. Mindezek alapján a Kúria megállapította: az alperes munkaidő-beosztása – vagyis a napi pihenőidő, heti pihenőidőt megelőző kiadásának elmaradása – jogszabálysértő {Kúria Mfv.II.10.025/2024/6., Mfv.IV.10.044/2024/6., Mfv.IV.10.053/2024/4.}.

[14] Az Mfv.IV.10.044/2024/6. számú végzés tartalma szerint a jogellenes munkaidő-beosztás lehetséges jogkövetkezménye tekintetében irányadónak kell tekinteni a Kúria Mfv.X.10.257/2019/7. számú közzétett precedensképes határozatát és ennek megfelelő alkalmazásával a heti pihenőidőt megelőzően be nem osztott napi pihenőidő tartamára eső munkavégzés minősül rendkívüli munkaidőben végzett munkának és ennek az Mt. 143. § szerint lehetséges jogkövetkezménye, meghatározott mértékű bérpótlék megfizetése merülhet fel.

[15] A Kúria a jogalap tekintetében hozott döntését a továbbiakban is irányadónak tekinti, attól nem kíván eltérni. Ezt megerősítette az Mfv.V.10.014/2026/10., Mfv.II.10.024/2026/7., valamint az Mfv.IV.10.025/2026/9. számú ítéleteivel. Az utóbbi ítélet elvi tartalma szerint, ha a munkáltató az Mt. 104. § (1) bekezdését megsértve a heti pihenőidő és a szabadság megkezdésének időpontja előtt nem adta ki a napi pihenőidőt, a jogellenes munkaidő-beosztás jogkövetkezményeként a munkavállalót az Mt. 107. § a) pontja és az Mt. 143. § (2) bekezdés a) pontja szerint ötven százalék bérpótlék illeti meg.

[16] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria felülvizsgálatot a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[17] A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja, ha a felvetett jogkérdésben korábbi határozatában már állást foglalt.

Záró rész

[18] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illetéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (2a) bekezdés a) pontja értelmében 10 000 forint, amelynek viselésére a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles. Tájékoztatja a bíróság az alperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie; a megfizetés során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[19] A végzés ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja értelmében felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2026. május 20.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró